

Societat Andorrana de Ciències

BENVINGUDA

Àngels MACH i BUCH

El 2024, a any vençut, la Societat Andorrana de Ciències celebra el 40è aniversari de la seva creació, l'agost del 1983. Cinc anys després del començament de les seves activitats, va entrar a formar part del Patronat de la Universitat Catalana d'Estiu, i el 1988 es va dur a terme la primera Diada Andorrana a Prada.

En aquest temps, més de 1.300 persones han vingut a l'UCE a presentar ponències a la Diada Andorrana, que estan totes publicades i deixen traça dels temes tractats. Les més antigues són consultables només en versió digital al portal de la SAC i de l'UCE, i de les més noves encara resten exemplars del llibre imprès.

En la 37a Diada Andorrana el tema base per tractar és *La globalització i Andorra*, escollit com és tradició en l'assemblea ordinària de socis.

El 2023 en la 36a Diada Andorrana s'havia tractat el tema *Andorra i la desigualtat*, amb una trentena de textos sobre diferents aspectes d'aquest fenomen malaurat que també hi ha a Andorra com a la resta del món. I molt lligada a la desigualtat, es troba la globalització, de la qual tracta la diada i la seva publicació.

Reflexionar sobre el tema des de diferents punts de vista i amb diferents experiències enriqueix el pensament dels assistents el dia que se celebra la jornada. La publicació dels articles en fa transcendir el contingut i ho completa la filmació de l'acte, que és consultable al canal de la SAC a Youtube posteriorment. En no poder disposar de wifi a l'aula, no es pot transmetre en directe i per tant no tenim aquesta possibilitat.

Agraïm als ponents el seu esforç oral presencial i escrit. La publicació dels articles amb DOI en facilita la localització a la xarxa i n'assegura l'autoria.

I agraïm també als nostres patrocinadors, el Govern d'Andorra a través del Ministeri de Relacions Institucionals, Educació i Universitats, i a FEDA Cultura el seu suport des de fa anys. El fenomen de la globalització és definit com "Una sèrie complexa de processos que es produeixen simultàniament en l'àmbit econòmic, polític, tecnològic, cultural i ecològic, i que abasten la major part de les regions del planeta."

Tot i que antigament i al llarg dels segles ja hi havia relacions comercials i intercanvis de tota mena entre els països allunyats, al segle XXI la xarxa d'internet ha canviat les formes de productivitat, i és a la mateixa xarxa on acaba residint el poder i el desenvolupament del capital. Les societats humanes han entrat en una *era de la informació* que és la *societat en xarxa*. És a dir, amb internet, la producció de béns i serveis clàssics ha deixat el pas a una producció d'informació i sabers especialitzats, fet que canvia profundament la naturalesa de la riquesa.

Els estudis sociològics sobre globalització van començar amb els plantejaments del polonès Zygmunt Bauman (1925-2017). El món hauria acabat l'era de la modernitat, que va començar al segle XIX amb la industrialització i va acabar a mitjan segle XX. I ara estem en una nova era, la de la *modernitat líquida*, en contraposició a la modernitat *sòlida*. Bauman defineix la modernitat *sòlida* com una societat de certeses, ordenada racionalment, previsible i relativament estable, que fa que els marcs mentals siguin menys estressats. En canvi, la liquiditat té una incertesa permanent i un canvi constant. Segons el sociòleg, el pas d'una modernitat *sòlida* a una de líquida prové de diversos factors, que enumera cronològicament: l'expansió de multinacionals fa que els estats-nació ja no siguin els actors principals; internet ha provocat una acceleració de les relacions a tots els nivells; la rebaixa de les fronteres ha accelerat les migracions a tot el planeta. A causa d'això, les societats s'han tornat més obsessives davant la incertesa, tant real com imaginada. És interessant conèixer com afecta positivament o negativament la globalització un país de dimensions reduïdes com Andorra. En el marc de la 56a edició de l'UCE i dins altres actes generals deixem constància del projecte «Declaració de Prada. Crida a la mobilització de la llengua», presentada pel diputat Lluís Puig i Òscar Escuder, president de Plataforma per la Llengua, amb les signatures de suport de dos ex-ministres andorranos, Juli Minoves i Susanna Vela, i altres autoritats dels territoris de parla catalana, així com la projecció de la pel·lícula catalanoandorrana *El fred que crema*, del director Santi Trullenque. També de la meua participació en el curs de formació cultural d'Iniciació als Països Catalans: «Societat civil organitzada als Països Catalans. Els centres d'estudis» amb la del Narcís Figueras, President de la CCEPC. I de l'acte anual d'ofrena i homenatge a la tomba de Pompeu Fabra. Igualment, de la presentació de les jornades «Posa-hi tu l'accent. Festival de les variants dialectals de la llengua catalana», promogut pel periodista Òscar Palau, i previst per a final de setembre a l'Espluga de Francolí amb la participació andorrana de David Paloma en el bloc pedagògic i de Laura Casanovas en el de ficció literària. L'informe de l'estudiant becarí del Centre Carlemany de Praga del 2024, Jiří Novák, tanca aquesta publicació.

Desitgem que el contingut d'aquest llibre us sigui útil i s'afegeixi a la col·lecció de publicacions que són un calidoscopi d'allò que preocupa a l'Andorra actual.

Àngels Mach i Buch,
Presidenta de la Societat Andorrana de Ciències
i membre per la SAC de la Fundació UCE